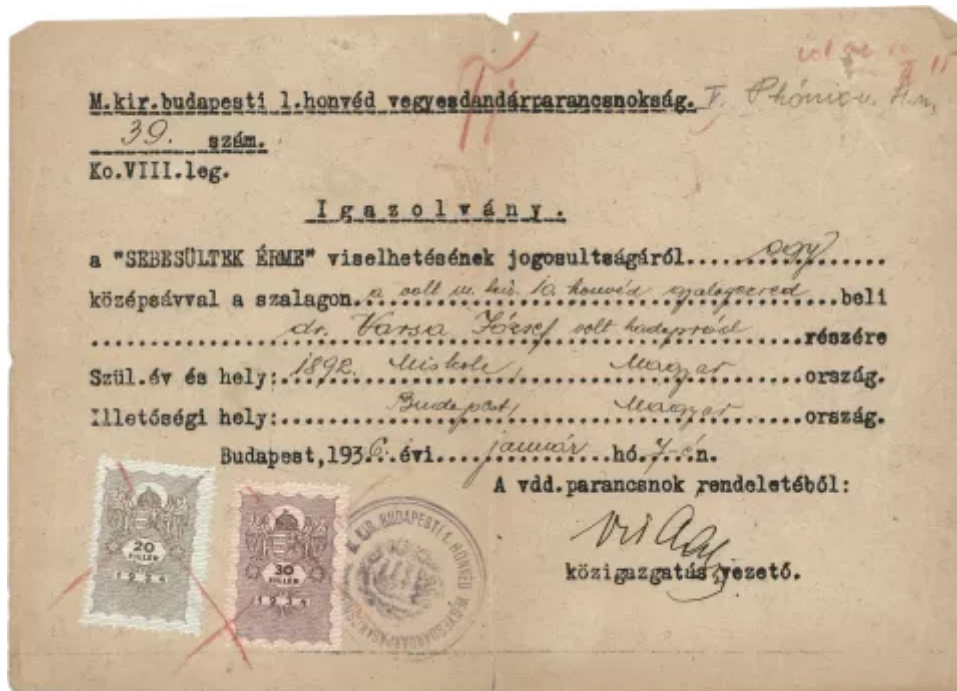

Varsa József Kitüntetése

M. kir. budapesti 1. honvéd vegyesdandárparancsnokság

Igazolvány

A "SEBESÜLTEK ÉRME" viselhetésének jogosultságáról egy közepsávvval a szalagon a volt m. kir. 10. honvéd gyalogezredbeli dr. Varsa József volt hadapród részére.

Budapest, 1936. évi január hó 7-én.

Apám 1915-ben, a keleti fronton tüdőlövést kapott, kórházba került. Ez erős, kisportolt szervezetének köszönhetően túl hamar meggyógyult, és visszakerült a frontra. Akkor jött az állóháború, lövészárokból volt hat hétig. Ott mindenki megfázott vagy influenzás volt, ő pedig összeszedett egy tébécét. Aztán fogságba esett [1915. május 15-én, mint a HUVSZ052. sz. képen olvasható. -- A szerk.], 1916 elején Szibériába került, Krasznojarszkba. Ott volt egy óriási hadifogolytábor, ő a tiszti táborban volt. Mesélte, hogyan bántak el a tetvekkel, amikor tetvesek voltak. El kellett ásni az inget, egy szalmaszálat kellett beszúrni a földbe, és a tetvek azon keresztül kimásztak. Utána kiásták az inget, és földes volt ugyan, de nem tetves. Időnként rettenetes volt, mert nem volt élelmezés. Egy ott szerzett barátjának, bizonyos Fénykövi Józsefnek (nem sokkal a háború előtt még Sonnenstein volt) volt egy kockacukra. Ez volt egyszer kettejük vacsorája, mert Fénykövi megosztotta vele. Elég szabadon mozogtak a táboron belül. Például azzal szórakoztak, hogy színielőadásokat csináltak, ahol persze a női szerepeket is a fiúk játszották. Tífusz is kitört. Ezt nem tőle tudom, 1973-ban találkoztam Senora Fénykövivel, aki elmesélte nekem, hogy apám bement a tífuszbarakkba, amikor az ő férje, Fénykövi ott feküdt, hogy ápolja. Ő meg a kockacukros történetet nem tudta. Tehát ez a két ember tett egymásért, de elmesélni csak a másik tettét mesélték el.